

بیان مسئله

با توجه به مقدمه فوق و اينکه توجه به آموزش و پرورش از جهات گوناگون بر ديگر موارد نقدم و اولويت دارد، آنگاه اين پيرش مطرح مي شود که چگونه می توانيم آموزش و پرورش پيشرفت، توسعه يافته و پوپولار باشيم؟

دست کم يك راه اين است که با ارزيزابي دائمي اهداف، چشم اندازها و برنامه ها به اين مهم دست پيدا کنيم. به عبارت ديگر تحول و توسيع آموزش و پرورش در گروه ارزيزاباني دائمي اهداف و برنامه های آن است. و اگر پرسيده شود که چرا ارزيزابي برنامه هاي آموزش و پرورش ضرورت دارد؟ می توان گفت چون اصولاً هر برنامه اي که به دست انسان جاييز الخطا طراحی و تلوين مي شود امكان خطا و اشتباه در آن وجود دارد. در غير اين صورت راهي برقراری تشخيص امور ارزشمند از معمور با ارزش وجود ندارد. ثانياً

پس از گذشت چند ماه از سال تحصیلی جدید و شروع برنامه تغییر ساختار، در باز دیدهایی که از مدارس مختلف کشور داشته ام، این سوال را مدام در مقابل خود دیده ام که ارزیابی این برنامه که یکی از زمینه ها و بستر های لازم و مهم برای تحول بنیادین است چگونه باید انجام شود.

هر برنامه ای در آموزش و پرورش به عنوان یک طرح یادگیری اجزا و عناصر گوناگون دارد. با اجرای برنامه های پیشنهادی جدید است که معلوم می شود هر یک از این عناصر و اجزا با توجه به شرایط موجود و امکانات و محدودیت های دیگر تا چه حد تناسب و قابلیت اجرا داشته است. به عبارت دیگر ضمن ارزیابی، اجزا و عناصر هر برنامه بررسی و نقدی می شود. می توان گفت حیات و ممات برنامه های جدید به ارزیابی بستگی دارد.

اگر نقاط ضعف و کاستی های برنامه به موقع آشکار نشود، به تدریج به مشکل و مسئله بزرگتر تبدیل می گردد و به آسانی حل نمی شود. (به همین دلیل است که صاحب نظران برنامه های آموزشی، درسی و ارزشیابی آموزشی پیشنهاد می کنند بهتر است قبل از اجرای سراسری طرح ها و برنامه های جدید، ابتدا این طرح ها به صورت نمونه اجرا شوند).

پیشرفت اقتصادی و رشد و اعتدالی فرهنگی و معنوی کشور، در گرو آموزش و پرورش است زیرا اولاً به خودی خود نهادی است آغازگر و سرچشممه تعلیم و تربیت رسمی که از آن جریان و روند تعلیم و تربیت به سوی دیگر نهادهای آموزشی (مانند دانشگاه) روان می شود؛ ثانیاً همه افراد بیشترین سالهای آموزش و پرورش رسمی خود را در این نهاد سپری می کنند. از آنجا که پایه و اساس هرگونه پیشرفت و توسعه کشور نیرو و منابع انسانی است و در جهان امروز انسانهای آموزش دیده و متخصص اند که با درک و شناخت قوانین علمی حاکم بر پدیدهای جهان، راه تحول و پیشرفت و تکامل را هموار می سازند، از این منظر، تحول و توسعه آموزش و پرورش از جهات گوناگون بر دیگر نهادها تقدم دارد. بنابراین ضروری است بیشترین سرمایه‌های مادی و معنوی کشور به آن اختصاص داده شود. در این صورت با تحول و توسعه این نهاد، نهادهای دیگر نیز به تحول و توسعه متعادل و متوازن و پایدار خواهند رسید و تحول به تمام معنا محقق خواهد شد.

ارزیابی علمی و روشنمند

بسترهای برای تحویل بنیادین

محمد رضا حشمتی
سردییر مجله رشد
راهنمایی تحصیلی

در جهان امروز انسان‌های آموزش‌دیده و متخصص‌اند که با درک و شناخت قوانين علمی حاکم بر پدیده‌های جهان، راه تحول و پیشرفت و تکامل را هموار می‌سازند

تحلیل و ارزیابی واقع شود، آنگاه این پرسش مطرح است که چه شخص یا شخاصی، یا کدام نهاد یا نهادهایی باید کار این ارزیابی را انجام دهد. به نظر می‌رسد، بنا به دلایل زیر، بهتر است امر فوق به اشخاص و نهادهای متخصص بیرون از آموزش و پرورش سپرده شود نه به کسانی که خود طرح و مجری این کار بوده یا هستند. در واقع یک شخص یا نهاد نمی‌تواند در عین حال هم طرح و تدوین کننده یک طرح و برنامه و مجری آن باشد و هم نقاد و ارزیاب آن. یکی از شرایط اصلی در نقد و ارزیابی یک موضوع، نگاه از بیرون به آن است. اصولاً یک شخص یا نهاد به دلایل گوناگون، نمی‌تواند همواره نقاد و ارزیابی خوبی برای خود باشد. زیرا هر کس - اعم از شخص یا نهاد - حبّ ذات دارد و خودشیفته است و هر اندازه هم که بخواهد صادقانه و منصفانه نقاد خویش باشد، بازیه جهات گوناگون، نمی‌تواند.

امر تعلیم و تربیت به خود و از جهات گوناگون امری است پیچیده و بغمیج و به قول کانت، فیلسوف آلمانی: «تعلیم و تربیت مهم‌ترین و مشکل‌ترین مسئله‌ای است که انسان با آن درگیر است، چراکه انسان موجودی بی‌کران و ناشناخته است پس به همین میزان کار او به ارزیابی و بازبینی و اصلاح نیاز دارد». ثالثاً در جهان امروز سرعت حوادث و رویدادها تندر و شتابان است و ما به آموزش و پرورشی پیشرو، پویا و زنده نیاز داریم که با همین سرعت بتواند در جزر و مد متلاطم این عصر، راهبر و ناجی به خصوص نسل جوان باشد. این امر نیز حاصل نمی‌شود مگر اینکه برنامه‌های آموزش و پرورش همواره کترنل، ارزیابی و اصلاح شود.

حال که پذیرفتیم که برای توسعه و تحول و اصلاح آموزش و پرورش بایستی برنامه‌های آن همواره مورد بررسی، نقد،

ارزیابی با کدام نگاه؟

ارزیابی آموزش و پرورش با کدام نگاه یا کدام رهیافت (فرایندی یا پژوهشی) قابل بررسی است؟ به نظر نگارنده برای مطالعه و بررسی مشکلات و مسائل آموزش و پرورش، به خصوص ارزیابی برنامه‌های آن، ضروری است نگاه و نگرش فرایندی اصل و اساس کار قرار گیرد. زیرا تعلیم و تربیت خود امری است فرایندی، یعنی پایانی ندارد، پس ارزیابی آن نیز امری فرایندی خواهد بود.

در تعریف این ارزیابی گفته‌اند: ارزیابی فرایند منظمی است که طی آن درباره ارزش، مطلوبیت، اثربخشی یا کفایت چیزی طبق ملاک‌ها و مقاصد معینی قضاوت و داوری شود. بر طبق این تعریف، با نگاه و نگرش فرایندی است که می‌توان و می‌بایست به موازات طراحی و تدوین برنامه‌های آموزش و پرورش امکان ارزیابی و اصلاح دائمی آن را تدارک دید و تضمین کرد. از آنجا که آموزش و پرورش رسمنی و اجباری به خودی خود برای کودکان و نوجوانان همواره چالش‌برانگیز، همراه با مقبولیت و جذابیت و دلپذیری است، با نگاه پرکشش است که می‌توان فضای خشک و اجباری و رسمنی مدرسه را در هم شکست و فضای آموزش و پرورش را جذاب‌تر و دلپذیرتر کرد. سرانجام اینکه هر غایتی که برای آموزش و پرورش مدنظر باشد فرایند رسیدن به آن غایت مهم و در خود توجه است. به عبارت دیگر اگر در آموزش و پرورش ما، اهداف و غایت‌ها انعطاف‌پذیرند، اما روندها و فرایندها تا حدود زیادی می‌توانند اعطاگردد. این فرستاد که بینش‌ها نو شود و مدام حالتی فعل و متتحول پیدا کند.

آموزش و پرورش از این منظر همانند رودخانه‌ای بزرگ و خروشان است که از طریق جویبارها به سوی تکنیک خانه‌ها روان است و پژوهه‌های پژوهش و نقد و تحلیل در آن به مثابه سرچشمه‌های آن رود بزرگ است. یعنی در آموزش هنگامی پژوهه‌ها مفید و مؤثر و مطلوب است که به شکل جریان و فرایند و سرچشمه زاینده و فراینده درآید و هر دم آن رود بزرگ را تغذیه، غنی و تازه کند.

ما به آموزش و پرورشی پیشرو، پویا و زنده نیاز داریم که با همین سرعت بتواند در جزر و مد متلاطم این عصر، راهبر و ناجی به خصوص نسل جوان باشد. این امر نیز حاصل نمی‌شود مگر اینکه برنامه‌های آموزش و پرورش همواره کترنل، ارزیابی و اصلاح شود

